

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

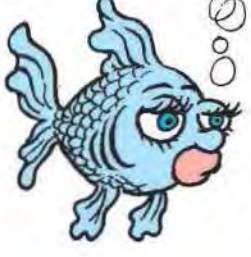
2 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2018/31 No: 570
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Heybeliada'nın en değerli doğal sit ve kentsel bellek alanı
Çam Limanı ve Sanatoryum, Diyanet Vakfı'na devrediliyor.

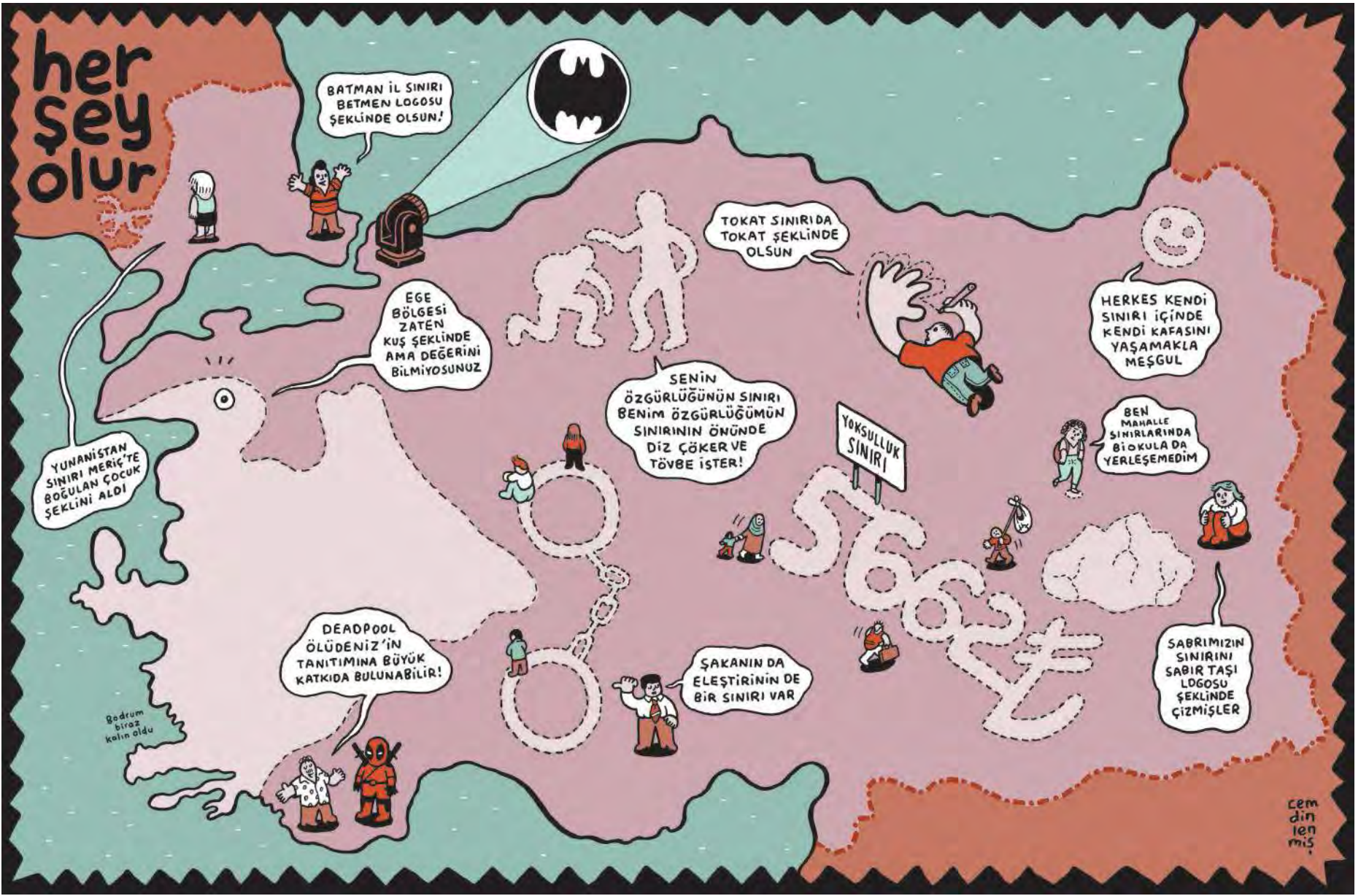

ve SİNEM
derinlerde yalnız değil

Şahan Kılıç

Gizem Günlükleri

Gizem, inanç, vatan sevgisi, paranormal aktiviteler, robotlar ve dünya dışı yaşam hakkında her şey...

Yakın gelecekte, Türkiye dünya ekonomisini, bilimini ve kültürünü yönlendiren bir dünya devidir... Milli İstihbarat Teşkilatı'nın en gizli birimi **GİZEM'in** (Gizli-Emniyet) en gizli ajanları ise ülkede ve dünyada olan sıradışı / paranormal olayları araştırmaktadır. **Okuyacaklarınız ne gerçek, ne de kurgudur.**

Bölüm 3

Ben Cemil Bartın

@kaansezyum

GİZEM'in bilinmez ve esrar dolu koridorlarının sonunda ajanlarımızın odasına gireriz. Ajanlar ülkenin en zeki bilim insanı Hacı **Bekir Tekir**'in ülkenin bekası ve geleceği için GİZEM'de geliştirdiği son teknoloji olan **Berbergram**'ı tanıtmaktadır. (Bekir Tekir, iki bölüm arasında Umre'ye gidip hacı olmuştur, kendisine ısrarla "Hacı" olarak hitap edilmesini ister. Okuldan arkadaşları İHL mezunu olup da Fizik Nobel'ini alıp, hala hacca gitmediği için ona psikolojik mahalle baskısı yapmıştır.)

Berbergram'ı şöyle açıklayabiliriz: Berbergram, berberlerde yapılan tüm muhabbeti desifre eden, tape haline getirip, içinden milli güvenliğimiz için sakıncalı olabileme ihtimaline sahip kelimeleri ayırıp, raporlayan bir işitsel sistem ağıdır.

Berbergram'dan gelen bilgiler çok ilginç bir eşleşme sağlamıştır. Ağ, Bartın'da bir börekten bahsetmektedir... Tam o sırada ajanlarımızdan biri gazetede haberi gösterir: **"Bartın'dan uzaya bir su böreği yollandı!"**... Evet, Bartınlı bir börekçi uzaya 10 kilo su böreği fırlatmıştır. Börek başarılı bir biçimde atmosfer dışına çıkmış, iki hafta yörüngede durduktan sonra ilginç bir rastlantıyla yine Bartın'da uzaya çıktığı noktaya çok yakına düşmüştür... Sincapçılar Köyü sakinleri, haftasonu bu kutlu olayı taçlandırmak için bir şenlik yapacaktır. Şenlikte Sincapçılar Köyü'nde bu böreğin eşit olarak

dağıtılacağı haberi vardır...

Tabii ki GİZEM'in deneyimli ve usta ajanları bu habere gülüp geçer... "Arda Turan mı yoksa Alişan mı daha itici?" diye gereksiz bir geyiğe girer.

Taa ki iki hafta sonra gazetelerde **"Bu böreği yiyenlere bir şeyler oluyor"** haberine kadar... Haberde Bartın Sincapçılar Köyü'nde uzaydan gelen böreği yiyenlerin kendilerini daha iyi ve daha genç hissettikleri yazmaktadır. Ajanlarımız bu habere inceden kıllanır ve Bartın'a gitmek için üst makamlara dilekçe verirler. Haliyle, Bartın yolculuğu için harcırahın çıkması bir haftayı bulur... Ekibimiz Sincapçılar Köyü'ne vardığında, ilk olarak 110 yaşında olduğunu iddia eden fakat nedense bir şekilde 35'den daha yaşlı görünmeyen bir köylüyle karşılaşılır. Köylü **"Börekten bir lokma aldım ve hayatım değişti. Orhan Pamuk kitabında olsam ilk cümle olurum"** der... Forevir Dede, bu lafı ettikten sonra kahkahalar içinde parendeler atarak ajanlarımızın yanından ayrılır. Bunun üzerine yerli ve milli bilim insanımız Bekir Tekir **"Bu börekler okunmuş olabilir"** der: Ortalık karışır...

Böreklerin okunmuş olup olmadığını araştırmak için özel **Adnanatör** adlı mekanizmayı devreye sokarlar. Adnanatör, bir zamanlar tüm ülkeyi "İnşallah, maaşallah"la kafalamış olan bir sistemin simülatörüdür. Adnanatör, börekte herhangi bir "Okunmuşluk" sezmez... Börek tamamen sadece uzaya gidip gelmiştir. Yalnız Adnanatör, böreğin üzerinde olması gerekenden fazla **telomer** görür. **Telomer, bildiğiniz gibi Sertab'ın gençliğe geri dönme formülüdür.** Azıcık Ayşe Arman okuyan herkes bunu bildirdi... Börekler telomer yüklüdür.

Fakat tüm Sincapçılar halkı börek gecesinde börekten birer porsiyon yemiş ve birdenbire tamamen kendini daha iyi ve daha genç hissetmeye başlamıştır. Bu arada ajanlarımız da açıklıklarına yenik düşüp börekten birer çatal almıştır.

Sabah olur, bizimkiler üzerlerindeki giysilerin kendilerine biraz bol geldiğini fark eder. O gece böreğe nefessizcesine, adeta meydana

bedava künefe ikram edilmişcesine abanan köylüler ise tuhaf bir şekilde gençleşmeye başlamıştır. Tüm köydeki 50 yaş ve üstü herkes bir gün içinde 25 yaş gençleşir. (Diğer yaş gruplarındaki gençleşme oranı buna bağlı olarak değişmektedir) Ajanlarımız da inceden gençleşmeye başlamış fakat şu anda ergenliklerine geri döndükleri için hafiften asabileşmiştir...

Muhtarın çağrısı üzerine köy meydanında herkes toplanmıştır. Herkes daha genç görünmektedir, **bir tek Yeter Teyze olduğu yaştadır.** Yeter Teyze'nin durumu ise ilginçtir. Teyze, köyde servis edilen börekten yiyip gençleşmeyen tek metabolizmaya sahiptir. Bunu gençliklerinin de verdiği enerjiyle çözmeye çalışan ajanlarımız Yeter Teyze'nin uzaya giden böreği **yoğurtla yediğini** öğrenir.

Yeter Teyze, köyde nesiller boyu kendi yoğurdunu kendi yapan tek insandır. Ninelerinin ninelerinden gelen yoğurt mayasıyla yoğurdunu yapan teyzenin yoğurdunu Bekir Tekir hemen inceler... Yoğurttaki maya büyük ihtimale dünyadaki ilk yoğurt mayasının izlerini taşımaktadır. Yoğurdun mayasının, uzaydan gelen böreğin insanları gençleştiren etkisini "sıfırladığını" fark ederler.

Artık tek yapılması gereken tüm köye Yeter Teyze'nin yoğurdundan yedirmektir... Tüm köy

daha bebekleşmekten –yani altlarına pisleyemez haldeyken- yoğurttan yer. Kimine "Uçak geliyor" derler, kimini **"Yemezsen gulyabaniye veririm"** diye korkuturlar. Tüm köy ilk yoğurttan yer ve uzaydan gelen böreğin etkisi Sincapçılar Köyü'nden silinir. İlk etapta 3 kişi damar tıkanıklığı ve kalp krizinden **zart diye** ebediyete intikal eder ama, bunun dışında herkes kurtulmuştur. Ajanlarımız ve Bekir Tekir, şu anda oldukları yaşa geri döner. Dünya ve daha önemlisi tüm bir ülke bu musibetten kurtulmuştur.

Jenerikle birlikte **"Şimdi bana kaybolan yıllarımı verseler"** parçası çalar.

Son planda Bartınlı börek ustasını görürüz. Usta **"Bu sefer de kıymalı börek yollayalım, bakalım ne olacak"** der.

Bölüm sonu.
Selam ve şua ile...

OF NERDEN GİTTİM ÇOK YAKIŞIKLI SEVGİLİ YAPTIM YA! HEMEN KİLO MİLO ALDIRIP AZCIK TIPINI BOZMAM LAZIM...

AŞKIM SANAM İÇLİ KÖFTE, LAHMACUN VE ADANA DÜRÜM GETİRDİM...

VER!!

BEKAR ADAM, BIRAK İSTEDİĞİNİ YAPSIN...

Yİİİİİİİİİİİ!

BANA KIZ BULUN!..

HER ŞEY BURAYA KADARMIŞ ALİ, BEN GİDİYORUM...

AAA NE BİÇİM TERK EDİLDİM AMA YA!

TİRRRR!..

BÜNYE RAHATLASIN DİYE TATİLE ÇIKALIM DEDİK, İŞE GİDER GİBİ HER SABAH ALTI BUÇUKTA UYANIYORUZ! YA BEN NEDEN KENDİME YARANAMIYORUM??

İİİİİ GÖNDERİYORUĞUM!

O LAF ÖYLE DEĞİL SİĞİR! \$\$\$ LAN DUR GÖNDERME! LAN!

BENİ YUKARI KAHVE İÇMEYE DAVET ETME-NECEK MİSİN?..

AY İMDAT SAPIK!..

KİBARCA SORUYORUZ ULEN NE HEMEN SAPIK??

GÜZEL Bİ İŞ ORTAKLIĞI KURDUK, İSTERSENİZ BİR SELFİYLE BU TARİHİ ANI ÖLÜMSÜZLEŞTİRELİM...

ELBETTE!..

KALKAYIM DA ANNEME YARDIM EDEYİM BARI...

KIZIM BOŞ BOŞ OTURACAĞINA GEL DE ANANAYA YARDIM ETSENE!..

AL İŞTE TÜM HEVESİM KAÇTI...

BEYFENDİ KÖPEĞİNİZİN PİSLİĞİNİ ALMAYACAK MİSİNİZ?

KÖPEĞİMİN DEĞİL...

KENDİMİ EVLENECEĞİM ERKEĞE SAKLADIM.. SENİNLE SADECE SOHBET ETSEK OLMAZ MI?..

Merhaba.

Tatile çıkmadan yorulmak diye bir şey var. Tatilde yorulmasından geçtim. Tatile çıkmadan yorulmak. Hem ne yorulmak. Zihnen çok yorulmak. Şimdi mesela ailecek bir tatil yapalım diyoruz, vallahi şiştim. Haftaya çikolam yola diyoruz, vallahi yandım. Özlem önce İzmir'e gidelim diyor. Ben önce Eskişehir olsun istiyorum. Çünkü oradan da Isparta'ya astronomi kampına katılıp gökyüzü izleyeceğiz dağda. Asıl olay bu yani asıl. Denize de gireceğiz ama önce Isparta. Çünkü yıldızlar çok önemli. Aslında bence o kadar da önemli değil ama Özlem çok seviyor. Kamplı mamplı, çadırı madırılı bir olay. Bunun için de çadır lazım tabii. Ben genel olarak bu tarz şeyleri sevmem. Çadır istemem hayatımda. Yok yani çadır. E ama çadır lazım. Arkadaşımdan rica ettim. Marmaris'ten kargoya verdi. Emin olun, adresi verirken bile yoruludum. Bir de bu çadırın eve gelmesi, kapıdan alması var. Allah'ım nolur bana güc ver. Nerede bir angarya iş var, ciğerlerim sökülüyor adeta. Sonra hadi önce Eskişehir'e gitmeye karar verdik, kalacak yer ayarlaması var. Yol da gözümde büyüyor. Gerçi ertesi sabah Eskişehir'de güzel bir kahvaltıcı biliyorum, orada yapacağımız kahvaltının neşesi bana biraz da olsa güç veriyor, vermiyor değil. Veriyor mu veriyor. Yor. Or. Ror. Ha bu arada kuşları da ayarlamak lazım. Bir arkadaşım var, kuşçu. Ona bırakabilirim kuşları. Ama yine de kafesleri arkadaşa bırakacak şekilde yeniden düzenlemek lazım. Fazladan yemlik eklemek gibi. Çünkü ben günde iki kez tazeliyorum yemlerini. Arkadaşım bu kadarını yapamayabilir. Günde bir kez doldursa yemlikleri, yetecek şekilde ayarlamak lazım. Bak bunları yaparken yorulmuyorum pek ama. Sevdiğim işler çünkü. Sonra kediler. Kedileri evden çıkaramam. Moralleri bozuluyor düzenleri değiştiğinde. O yüzden başka bir arkadaş ahahtar bırakacağım. Tamam sularını mamaların her gün gelip tazeler ama kumlarını da temizlemelerini isteyemem ki. Yani isterim ama biraz zor isterim. Gerçi kendiliğinden biz söylemek de yapıyor ama olsun. Seviyor bir de Venus'le Çiko'yu, gidiyor sonra. Ha bir de Isparta'da dağ çok soğuk oluyormuş. Konudan konuya atladığımı düşünmeyin bu arada, çünkü zihnim bu tatil konusunda tamamen bu şekil çalışıyor. Tam bir kakofoni. Korkunç bir şey tatil düşünmek. Hırka, eşofman ayarlamak lazım. Ağustos ayında. Ağlamak üzereyim sinirimden. Çanta ayarlamak, çorap, tişört, şort, ayakkabı, terlik, bunların hepsini ve çok daha fazlasını şimdiden hazırlamak, düşünmek gerekiyor. Hadi gittik Isparta'ya. Bu çadırı ben kurmam. Kurmam yani. Ben çadır madır kurmam arkadaşım. Sevmem ben böyle şeyleri. Şimdilik. İleride fikrim değişirse onu da bilemem. İleride bir bakmışsın, çadır manyağım. Olur mu olur, kendimi tanıyorum çünkü. Ama şimdi olmaz. Bu çadır tarafımdan kurulmaz, kurulamaz. Oradan artık birilerinden rica edeceğiz ki kursun bize çadırı. Kafamda o ricayı ederken şu anda derim nasıl tahriş oluyor anlatamam. Hadi çadır kuruldu, gökyüzü izlendi, ertesi gün bir de bu çadırı toplaması var. La bu nasıl bir çileymiş. Hadi çadır da toplandı, ayrıldık oradan. Büyük ihtimalle dağdan aşağı bisikletimle inerim. Bak bu çok güzel işte. Zaten bunları düşününce mutlu oluyorum. Özlem kullanır arabayı. Aşağıda bir yerde buluşuruz. Oradan da büyük ihtimalle Dalaman'a geçeriz. Amcamı yengemi halamı eniştemi ziyaret etmek istiyorum. Özledim çünkü. Hatta orada akşama doğru Sarıgerme'de Hazar'ı bir iki saat de denize sokarsak vallah tüm yorgunluğum biraz olsun diner gibi. Umarım olur o. Biz de yüzeriz tabii. Oradan da geze geze, Dalyan olur, Marmaris olur. Marmaris'e gitmişken çadırı arkadaşımıza teslim eder, kurtulurum o çadırdan. Rahat bir nefes alırım böylelikle. Şu tatil fikri ortaya atıldığında beri o çadırdan nasıl kurtulmak istiyorum bilemezsiniz. Ertesi gün Selimiye, deniz. Büyük ihtimalle tüm gün. Sonra Muğla merkez yapılır. Bu arada da ben her gün en az kırk iki kilometre bisiklete binerim o olur. Bir de bisiklete binmezsem iyice kafayı yerim çünkü. Ben bisiklet kullandıkça dinleniyorum çünkü. Oradan da artık belki İzmir'e uğrarız, sonra da döneriz diye düşünüyorum. Dönelim çünkü artık. Çünkü gerçekten çok yıprandım. Daha eve dönüp kuşları geri alması, kedilerin arkalarını toplaması var. Çantalar kalsın öyle bir süre arabada. Valla hiç dokunamayacağım. Bir ara hallederiz onu da. Çünkü gerçekten çok yorgunum.

Geçen de Kadıköy'de sahnem vardı. Doluydu salon yine çok şükür. İzleyicilerin arasında bir arkadaş var, hiç gülmüyor. Tamam, olur, normaldir, çünkü zaman zaman gülmemesi, oyundan keyif almadığı anlamına gelmez. Komedyen bunu hisseder. Komedyen herkesi görür. Görmek istemezse o ayrı. Fakat bu arkadaş her türlü görmek durumundayım çünkü, en önde. Genelde böyle olur zaten. En önde olurlar. Bu arkadaş çok belli ki, hiçbir şey anlamıyor oyundan. Tamam biz de uzaylı değiliz, uzaydan mevzular anlatmıyoruz ama yine de biraz da olsa donanımlı olmak iyidir. Neyse bir şaka yaptım, dayanamadı sordu şakayı. Anlamıyor çünkü. Açıklamak durumunda kaldım. Sanırım tüm stand-up tarihinde en absürt anlardan biriydi. Şimdi şakayı şeyapımıyım ama durumlar bu yani. "Dur gideyim de hiç anlamayayım, hem de tek başıma gideyim, sadece kediğimden güç alayım" cılık resmen.

Hoşça kal.

FurkanÖzçoban

"laheyya"

3 Ağustos Cuma / BKM Mutfak Çarşısı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

Hani şu otel fikrasi var ya, adam bir gece otelde kalmış çıkarken önüne kol gibi bir fatura koymuşlar, bakmış faturada sauna var, masaj var, o var bu var, adamcağız "Yahu ben bunları kullanmadım ki?" demiş de otelci "Efendim

fiyata dahildi, kullansaydınız," diye cevap vermiş ya aslını isterseniz devlet de biraz öyle bir şey. Tabii parayı öyle tek seferde değil adım attığınız her an alıyorlar, niye? Devletin hizmet vermesi gerek. Sen kullanmıyor olabilirsin ama adam millet kıraathanesi yapıyor, sen gitmeyeceğin diye yemin etmişsin ama adam sadece tek bir kuruma abuk subuk zibilyon tane bedava kurs veriyor. Tabii sana sene sonunda "Aha bu sene şu kadar vergi ödedin biz de o vergilerle şunları şunları yaptık," demiyor ama eğer öyle bir şey olsa da sen "Yuh ulan, bu kimsenin gitmediği abuk subuk kurslar için bu kadar para mı aldınız benden?" desen devlet abi de sana otelci gibi "Gitseydin kardeşim bana ne?" diyecek.

Var bu arada öyle bir şey. Hani şu belediyelerin falan verdiği ücretsiz meslek edindirme hoşça ve de boşça vakit geçirme kursları var ya. Tesisatçılıktan origamiye kadar geniş bir yelpazede, işte o kursları vermenin de bir ihalesi var, ihaleyi de her seferinde tek bir firma kazanıyor. Ha işte devlet o fıkradaki otelse, resepsiyoncu da siyasetçiye tekabül ediyor. Zira siyaset dediğimiz şey de çoğunlukla o faturadan alınan paranın nereye nasıl üleştirileceğiyle ilgili bir şey. Sen daha çok senin işine yarayan bir şey yapılın isteyeceksin, öbürü başka bir şey isteyecek. İyi siyasetçi iki tarafı da az çok mutlu edecek, kötü siyasetçi senin istediğin hiçbir şeyi yapmayıp diğerinin istediğini fazla fazla yapacak, hayat böyle devam edecek. Evet siyaset bilimine giriş dersinden zar zor C- alabildim.

Küçükken her konuda otorite olduğumu düşündüğümüz insanlar vardır. Her konuda yazarlar, her konuda bilgileri vardır, gözümüzde adeta ilahlaşırlar. Sonra zamanla büyür ve o "her konunun" iki üç tanesi konusunda az çok bilgi sahibi oluruz ve o otorite gözümüzün önünde eriyiverir. Otoritenin yıllardır o konudaki en beylik, en yüzeysel en yarım yamalak ve kimi zaman da düpedüz yanlış şeyleri söylediğini anladığımız an, hakkında bilgi sahibi olmadığımız konularda da aynı şekilde tırt bir adam olduğumu düşünmeye başlarız. Belki o konuları daha iyi biliyordur ama artık ağzıyla kuş tutsa da ciddiye almayız. Gerçi zaten ağzıyla kuş tutan birini, kedi olmadığı takdirde niye ciddiye alalım orası da ayrı. Çirkin bir görüntü her şeyden önce. Her neyse misal bir zamanlar iki yazısından birinde eski İstanbul güzelleme yapan, kendisine gerçek bir sokak çocuğu süsü veren dallama bir yazar vardı, sokakta Goralı sandviç satan bir büfe görmüş, hemen koşup "Cem Yılmaz'ın filminden sandviç yapmışlar," diye yazmıştı. Sen yıllarca sokak çocuğuyum edebiyatıyla ekmek ye ama 60'lardan beri İstanbul büfelerinin vazgeçilmezi, okul kantinlerinin demirbaşı Goralı'yı hiç duymamış ol. Ha yavrum ha. Sosisli sandviçle yıkılan otorite olmaz olsun zaten.

Oyun Teorisi diye bir şey olduğunu duyunca heyecanla kütüphaneye kapanıp bir hafta yemeden içmeden oyun teorisini hatmettim ama sonra kahvede üst üste üç oyun bataktı adisyon bana girdi. Ya ben okuduğumu anlamadım, ya da oyun teorisini ihaleli bataktı bir işe yaramıyor.

İhaleli bataktı, oheldi, pokerdi, elli birdi hatta ve hatta çocuklara renkleri ve sayıları öğretmek için tasarlanmış gibi duran okeydi hepsine tamamım ama üç-beş-sekiz oyunundaki hüznü başka hiçbir oyunda görmedim: Oyuna beklenen dördüncünün gelmediği, koskoca kahvede bir insan evladının o üçlünün yanına oturmaya yanaşmadığı bir dramdır adeta üç-beş-sekiz. Bir de nedendir bilmem, hep böyle bir eline kız eli değmemiş otuzbirinci oyunu gibi gelmiştir bana. Tırtığı olmayan bir lego, üstteki bandı kopmuş işe yaramaz bir tuvalet terliği, içinde uç kırılmış bir 0,5 kalem, ağı terdeki asiteden erimiş bir don gibidir üç-beş-sekiz. Üç-beş-sekiz, akşam ezanından sonra herkesin evine çekildiği ıssız Anadolu kasabalarında, ocağında teneke çaydanlıkta çay demlenen, kırık anteni TRT'den başka bir şeyi çekmeyen, TRT'yi de karlı çeken, imansız bozkırın rüzgarında pencereleri öten badanasız duvarlı bekar evlerindeki yeni atanmış memurların oyunudur. Hadi bu cümleyi öğelerine ayıralım, haftaya görüşürüz.

Neden bilmiyorum, bebeğime "ben her hafta giderim pazara, meyveyi sebzeyi pazardan alırım" diye söz verdim. Ev ekonomisine dair düşük yoğunluklu kavgalarımızdan birini yaşıyorduk.

Ben bir yandan nektar yiyordum, çünkü belli bir seviye seviyesinden sonra bir yandan kavga edip bir yandan meyve yiyebilirsiniz. Biz o seviyelerin çok üstünde bir seviye yaşıdığımız için nektarların iyilerini seçe seçe yemekte bir beis görmüyordum. Kavga bir yerinde ağızdan meyve suyu damlatarak "para biraz da kendi keyfine göre gelip gidiyor, ben geçen çalışma masasının çekmecesinde elli lira buldum, çok da kafaya takmamak lazım" gibi cahilce bir şey söyleyince sinirlendi, beni üzme için ağızındaki nektarın markette kilosunun kaç satıldığını söyledi. Ağızım dolu "OHA LAN O PARAYA NEKTAR MI OLUR?" diye bağırardım. İnanmadım, açtım marketin internet sitesinden baktım. Benim hatırladığım rakamlardan bambaşka bir yere gelmiş. "Pazardan almak lazım aslında" dedim. Kullandığım ifade "her cumartesi pazara sabahdan kalkıp giderim" şeklinde anlaşıldı.

Pazar yeri yaşlı bir insanın ılık nefesi gibi kokuyordu

ve nektarın iyisi marketle aynı paraya satılıyordu.

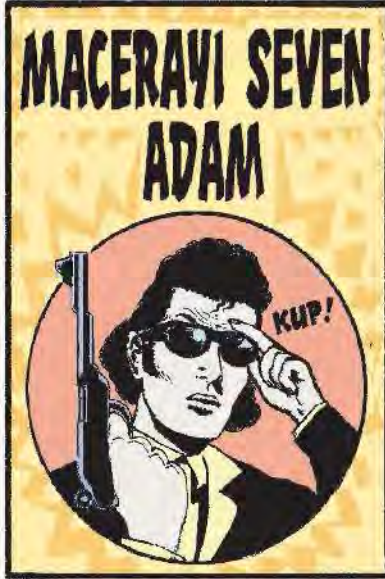
En ufak bir kar etmeden kilolarca meyve sebze aldım, keyfim yerine gelsin diye plastik kısmını da gezdim, kendimi şımartmak adına kaliteli kırmızı bir leğen aldım. İnsan saatlerce pazarda dolaşabilir ve domatesi acaba oradan almasaydım da buradan mı alsaydım diye kendine eziyet edebilir, ama heyhat; bunun kime ne faydası var? Güneşin beş yaşında, şımarık, istediği yapılmadığı zaman ağlayan, anneye küfreden, cam tabak bardağı milletin kafasına fırlatmaya çalışan pislik bir çocuğa dönüştüğü saatlerde pazardan ayrıldım. Bir elimle pazar arabasını çekiyor, bir elimle de kırmızı leğeni taşıyordum. Bir an kırmızı leğeni kafama takıp yürümeyi düşündüm, ama bir şey engelledi beni.

Belki asil duruşum, belki de gururum. Doktor endişelendirecek ölçüde terleyerek yokuş çıktığım bir anda yanımda bir mini cooper durdu. Bu daha önce tanıştığım, youtube'da izlenme rekorları kıran, çok sevilen bir youtuberdi. Bir toplantıda tanışmıştık, sonrasında atari oynamıştık. Gerçekten on numara bir çocuktuk ve yanındakilerinin akrabaları değil korulumaları olduğunu çok sonra başkasından öğrenmiştim. Elimde leğenle yakalanınca "hay allah, ayıp oldu" diye düşündüm, ama neden ayıp olduğunu çıkartamadım. "Pazardan mı geliyorsun abi" dedi, söyleyecek komik bir şey

bulamadığım için "he" dedim. "Fiyatlar nasıl?" dedi, "marketle aynı, al nektar ye" dedim, nektar verdim. Teşekkür etti, karşılığında leğeni övdü, ben de arabasını övdüm. Arabayı mini cooper bir hafta kullanması için vermiş, video çekiyorlarmış, video bitince geri verecekmiş. "Benim de leğen öyle, bir hafta sonra pazara geri götüreceğim" dedim. Bu şakam tarihe inanılmaz ölçüde orta derece mizahlı

bir şaka olarak geçti. Çocuk kibarlıktan gülüp kendi işine gidince leğeni direk kafama taktım, yola öyle devam ettim.

Leğen beklediğim üzere kafamın üzerinde bir şapka etkisi yaratmamıştı. Güneş ışınlarını topluyor, onları kırmızı plastikten geçirip daha da ısıtarak beynime veriyordu. Bizim sokaktaki özel otoparkın önüne geldiğimde çok terlediğim için muhabbete katılmadan bir iki saniye dinlenmeye karar verdim. "Ekmek denilince bir tane ekmek vardır, o da halk ekmeğin light tost ekmeği. başka ekmeğin yüzüne bakmam." Ekmek konusunda büyük sözler söyleniyor, büyük iddialar ortaya atılıyordu. Ben bir şey demeden pazar arabasından nektar çıkartıp ikram ettim. Teşekkür ettiler, "sen çok kötü olmuştun, sıcak çarpmış gel içeride hortumla su turalım yüzüne" dediler. İçeride iç dış araba yıkama istasyonu olduğu için bu öneriyi kabul ettim. Su basıncını arabadan insana ayarlayıp kafama bayağı bir su tuttular. On dakika içinde bu insanlara aslında kendi ekmeklerini yapmaları gerektiğini anlatacak hale gelecektim.

"Ona şiir oku!
Şiir kadını güzelleştirir,
erkeğe sabır verir."
Başak Buğday / İhlamur
Günlükleri'nden

**ON KADINDAN DOKUZU BUNU
BÖYLE YAPIYOR:** E, o zaman da
benim aklım son kadın da kalıyor? Ya
o haklıysa? Şahane olsa, on kadının onu da
beğenirdi, şahane değil. Olsa...

BU NASIL ANI: İki küçük kızkardeş, artık kafaları nasıl pür
hale geldiyse, derede civcivleri tek tek yıkıyorlar, yetmezmiş
gibi bir de tek kanatlarından mandalla asıp kurutuyorlar!
Gayet iyi niyetli, net akılsızlar. Durumu gören abaları,
civcivlerin intikamını almak için, bakın ne yapıyor: Önce küçük
kızları, güzelce yıkıyor, saçlarını kurutup özenle örüyor ve
ördükten sonra da o saçları, şak şak, dibinden kesiyor. En
sonra da anne gelip ablayı tokatlıyor. Orda tam n'oluyor?

RANA CABBAR: Aşk-ı Memnu tekrarlarını izliyorum, çünkü
üstad Rana Cabbar'ı seyretmeğe doyamıyorum, "Ednan Bey"
demesini çok seviyorum, üç bin kere dese de olur...

SEDA BAKAN: Kıl tüy problemlili kadının yanında, "Değer
mi hiç" diye müzikli, enstrümanlı beliren Seda Bakan, nasıl
kalbine indirmez o kadınların? O kadar ani olur mu ya? "Tüyü
mesele ederken ecinnilere karıştım, affet yarabimim" demez
mi o kadın? Korkutacak kadar sevimli Seda Bakan. Korkunç
güzel. Aniden beliren biri için fazla ışıltılı gülüyö. Daha
belirmeyi idrak edemeden, ışıltıyı analiz edemem, korkarım
ben...

TEK YAZAR SEVEN AMA ÇOK SEVEN: Büyük geçmiş

olsun. İmkansız aşk gibi bi şey. Sadakat da öyle kolay değil...

JAPONLA SELAMLAŞMA: Japonya Konsolosluğu'nun
sokağında oturdum bir vakit. Gide gele konsolosluk
çalışanlarından bazılarıyla selamlaşmağa başladık zaman
içinde. Yalnız Japon, seviyor biraz selamlaşmayı. Halis Doğu
saygısı. Bazen kapıyı karşıklı, hafifçe eğile eğile uzun
selamlaşmalarımız olurdu. İçimden "Ben Japon değilim bu
arada" diye geçirdi. Hiçbir zaman, hiçbir Japon vazgeçmedi
selam eğilmesinden, hep ben bi noktada ben yeterli görüp
vedalaştım. "O kadar saygı
duyuyorum ki, sevmesem
de olur" değildi o, "Saygı
gösteremediğimi nasıl
sevebilirim ki" kafasıydı...

**SANA NELER
EDECEĞİM:** Korkutan
şarkı. N'edecek acaba?
Ya bildiğin kolpacı ya
da edecek vallahi, niye
edeceğim dedi, kolpacı
olsa yapacağım derti, bu
edeceğim diyor...

GÜLŞAH KOÇYİĞİT:
Çocukken yaşıttım en ünlü
kız, Gülşah Koçyiğiti.
Aklımdan onunla büyüylene evlenmek geçirdi ara ara. Kendi
kendine falan, hır gibi. Bi de önemli Gülşah'tan ziyade Hülya
Koçyiğiti'nin kızı olmasıydı. Hem kız, hem de Hülya Koçyiğiti'nin
kızı. Hayal perdesine en yakın kız. Hayat planım işte bu
yöneydi...

TATİL: ETS ile tatile çıkan kız, tatilde gene ETS'nin dergisini
okuyor. O niye? Tatil, tez konusu mudur, kafasında bir felsefi

meffum musur bu kızın, salın bi bırakın artık yav...

AH BİR KEDİ OLSAM: Emre Arslan, müzisyen ve oyuncu.
Mizah yazarlığı atölyesinden de öğrencim. Güzel bir şarkı
yaptı, klibini de çekti, ilgililerinize takdim ederim...

İki Resim Arasındaki Yedi Fark KADIN BEYNİ----ERKEK BEYNİ

3. Çöplüğünü - koru bölgesi. Hipotalamusun derinliklerinde yatar ve erkeğin içgüdüsel tek-adamcılık, bölgeyi koruma, korku ve saldırganlık devreleri sistemini içerir. Erkeklerde kadınlara nazaran daha büyüktür ve diğer erkeklerden

gelebilecek sınır ihlallerini tespit edebilmek için özel devreler içerir, bu da erkekleri potansiyel işgal tehlikelerine karşı daha hassas yapar... (Dorsal Premamiller Nükleus)

4.Tehdit, korku ve tehlike durumlarında devreye giren alarm sistemi. Duyusal dürtüleri yönetir. Testosteron, vazopressin ve kortizol tarafından dövmüşmek için harekete geçirilir, oksitoksin tarafından sakinleştirilir. Beynin bu bölgesi erkeklerde kadınlara göre daha büyüktür... (Amigdala)

5. Beynin sosyal onaylanma veya reddi ölçen barometresi. Bu "kabul edildim ya da edilmedim" bölgesi insanları en temel sosyal hatayı yapmaktan alıkoyar: başkalarından çok farklı olma. RSB, beynin sosyal hataları değerlendirme merkezidir. İlişkimizde veya işimizde hedefi tutturamadığımızda bizi uyarır. Ergenlik çağında, erkeklerin duygularını saklamak için yüz ifadelerini ayarlamalarına yardımcı olabilir... (Rostral Singulat Bölge)

6. Motivasyon merkezi. Beynin merkezinin derinliklerinde bulunur ve hareketi, motivasyonu ve ödül hissini başlatmak için gerekli bir nörotransmitter olan dopamini üretir. Erkek beyninde daha aktiftir... (Ventral Tegmental Alan)

7. İstemsiz zevk ve acıyı kontrol etmeye yardımcı olan PAG, beynin acıya ilişkin devresinin bir parçasıdır. Beynin cinsel birleşme esnasında acıyı bastırma ve zevki yoğunlaştırma merkezidir. Cinsel ilişki esnasında erkek beyninde daha aktiftir... (Periakuduktal Gri Bölge)

(Erkek Beyni... Prof.Dr. Louann Brizendine... Say Yayınları, 2015...)

Mustafa Satıcı

instagram.com/cecmguventurk

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

KAVGA DÜZENİ

Bağırma!
Bağırmiyorum!
Bağırıyorsun işte, bu ne!
Bağırmiyorum ya, asıl
sen bağırıyorsun!

Bu tür diyaloglara
alta doğru genişlediği
için biçim olarak
"merdiven kavgası"
diyoruz. En üstten

başlayıp basamakları teker teker indiğinizde, bazı
ek ve kelime ilavelerine rağmen hiçbir ilerleme
kaydedilemediğini görürsünüz. Merdiven kavgalar,
anlamdan yoksun, sonsuza gitmeye meyilli ve az sayıda
kelime kullanımıyla oldukça ekonomik kavgalardır.
Kavganın çıkışı sebebinden tamamen bağımsız asıl
kavganın içine yerleştirilebilirler. Taraflar, tek bir fiil
(bağırma) kullanarak zemindeki en kalitesiz öfkeye
rahatlıkla ulaşabilirler. Baş döndürücü bir manasızlık. Bu
şekilde ne kadar ilerlenebilir? "Bağırma" fiili kendini
sabit tutarak yanına daha ne kadar kelime alabilir?

Gerçekten bağırma kim? O
esnada, ortamda üçüncü bir kişi
olsa ve mesela erkeğe, "Bağırma
sensin abi," dese, erkek öfkeden
belermiş gözlerine şaşkınlık da
ekleyerek, "Ben mi bağırıyorum?
Oha ya!" ya da "Nasıl ben
bağırıyorum ya? Yuh!" diye
bağırma devam edecek ve işler
daha da içinden çıkılmaz bir hal
alacaktır. Neyse ki böyle kavgalar
genelde iki kişi arasındadır. O evde
neler olduğunu yalnızca bağırma
bilir.

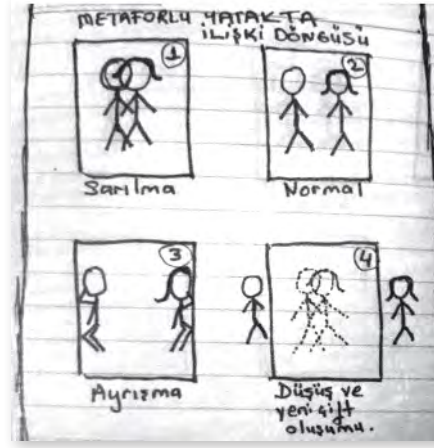
Bütün gece süren kavgaları barışmayla
sonuçlanmayınca geceyi küs kapattılar. Kadın, salonu
terk edip yattıktan yaklaşık yarım saat sonra, adam
yatak odasına giriş yaptı. Asıl amacı, yatmak değil salonda
kaldığı süre boyunca ürettiği oturma lafları dolaşıma
sokmaktı, ama kadının uyuduğunu görünce hayal

kırılganlığına uğradı. Çünkü bilindiği gibi, olay sıcakken sarf
edilemeyip ertesi güne devreden oturma lafları, sabahın
ilk ışıklarıyla birlikte bütün görkemini kaybeder. Geri
döndü. Mutfağı geçerek balkona
çıktı. Soğuk havada ağzından çıkan
buhar, sigarasının dumanını iki
katına çıkararak yaşadığı sıkıntıyı
daha da görünür hale getiriyordu.
Kendi görüntüsünden etkilenerek
iyice mağrurlaştı. Adam şimdi bu
haldeyken, kadın gelse ve onun bu
soğukta, düşünceli-yorgun-yıkık
halini görse iyi olurdu aslında. Bir
ara şans yüzüne güler gibi oldu;
içerden bir ses duyunca, düşünceli-
yorgun-yıkık halini bir fotoğraf
karesi gibi sabitleyerek, kadının
balkon kapısında belirmesini
bekledi. Ayarçılık, bu adamın en dar zamanlarda bile
hesaplayabildiği bir oyun çeşidiydi. Fakat ne yazık ki
gelen giden olmadı. Ses, yıkık bir adamı görmeye
gelen pişman bir kadına değil, öfkesi yüzünden yatma
hazırlıklarını es geçerek kendini direkt yatağa atan bir
kadının sonradan bastırma tuvalet ihtiyacına aitti. İki
kat duman üfleyp gecenin karanlığına dalmak da bir
yere kadar. Balkondaki görüntüsüne şahit bulamayan
adam soğuk havada daha fazla ısrar edemedi. Salona dönmek
üzere içeri girdiğinde, bir an,
"Ben niye salonda yatıyorum lan...
S.kerler!" diye düşünerek hızlı
adımlarla yatak odasına yöneldi.
Bu sert kararda, tuvalet kalkan
kadının henüz uyumamış olma
ihtimalinin ve böylelikle adamın
oturma laflarına şans doğmasının
payı da vardı elbet. Ey düşünceli-
yorgun-yıkık adam, kadın henüz
uyumamış olsun, dua et.

Görünüşe bakılırsa kadın uyuyor. "Duygusuz!"
Biraz ses çıkararak yatıyor adam. Kısa süreli bir
hareketsizliğin ardından hafifçe zıplayarak yana dönüyor,
yan yatış yetmeyince yine hafif zıplayarak sırt üstü
pozisyon alıyor, tavana bakarken sesli bir biçimde iç
geçiriyor ve daha neler neler... Bu performansların
hiçbiri kadını uykusundan uyandırmıyor. Kadının
performansı da iyi aslında, çünkü bütün bu tepkisizliğine

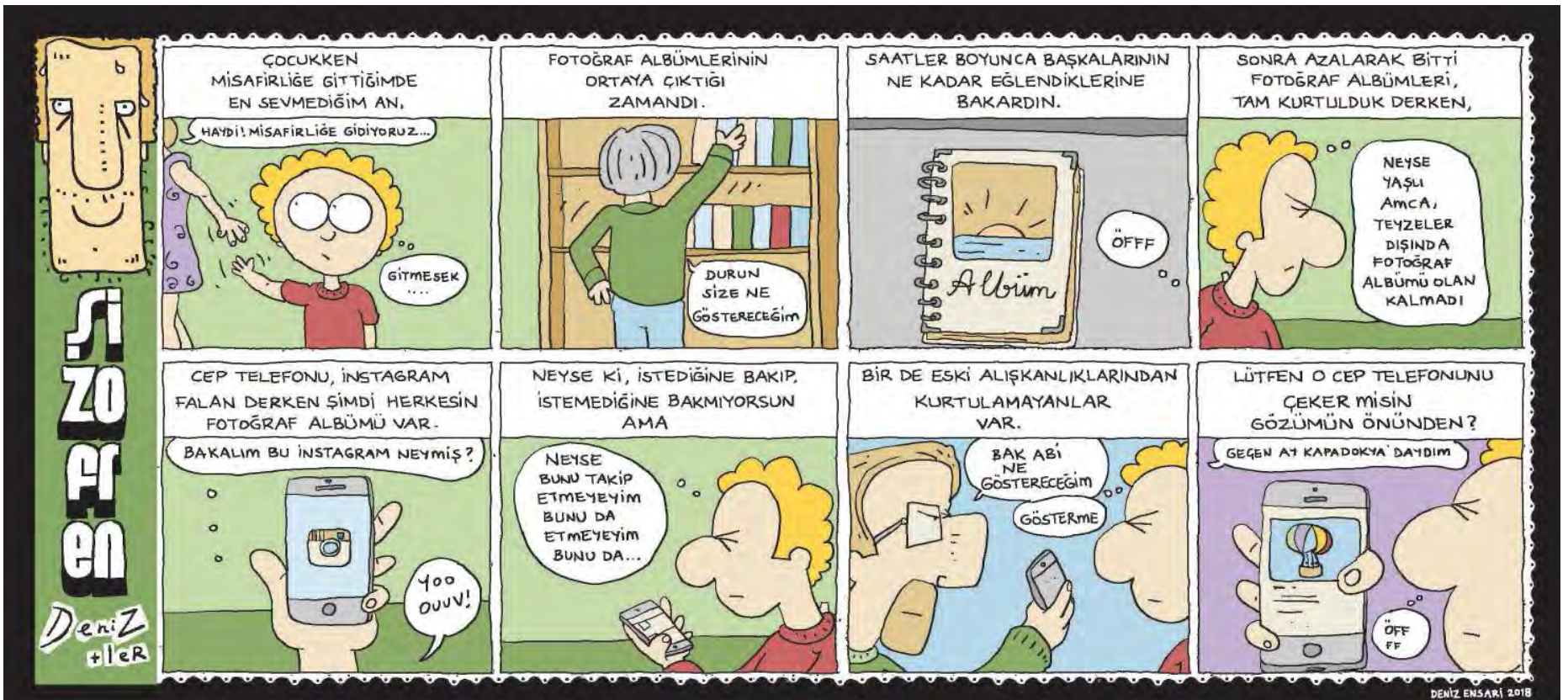
karşın aslında o da uyumuyor. İkisi de kavganın çıkışı
sebebinin net olarak hatırlayamıyor, ama öfkeleri
şiddetinden hiçbir şey kaybetmeden istikrarını
koruyor. Aralarındaki gerilim
onları yatağın kenarlarına itiyor.
Yatağın sınırlarını belirleyen birer
bariyere dönüşüyorlar. Yatağın
ortası hiç bu kadar boş olmadı.
Araya birbiriyle barışık başka bir
evli çift alınabilecek kadar büyük
bir boşluk bu. Belki de bu evliliğe
onlar devam eder. Çiftlerin zamanla
yatak kenarından düşerek yerlerini
yeni evli çiftlere bıraktıkları pratik
bir dizayn. Ekonomik ve yeterince
ironik.

Saat iki oldu. Bastırma
uykuyla birlikte adamın aklındaki
oturma lafları, "Gizlice kameraya alıcağın aslında,
asıl kim bağırıyor seyrettiriceksin..." gibi oldukça
basit düşüncelere dönüşüyor. Kadın, "Bu ilişki çoktan
bitmiş aslında..." gibi daha genel ama daha radikal
düşüncelerle iyice yalnızlaşıyor. Bedenler, yaşanan
bunca öfkeye rağmen, yatmış olmanın alışkanlığıyla
kavga falan dinlemeden tarafları uykuya doğru çekiyor.
Kadın, yatağın sol kenarında hareketsizleşirken, sağ
çizgideki adam, sarf edemediği oturma laflarının can
çekmesinden olacak kıpırdanmaya devam ediyor.
Uykuya geçtiği saniyelerde, o ana kadar yatağın
sınırlarını kıpır kıpır zorlayan bedeni bir anda kendini
düşüyor. Düştüğü yerden on saniye kadar parkeye
bakıyor. İyice tavırlı gibi geceye yerde mi devam etse
acaba? Kadın fark etti mi düşüğünü? Bu kadar coşkudan
sonra kalkıp yatağa yatmak hiç şık değil. "İyi misin?" diye
soruyor kadın. Demek uyumamış. Bunca coşkusuna
rağmen önce uyuyan meğer adammış. "İyiyim iyiğim, bir
şey yok" diyor adam aşağıdan. Bedeni ortalarda yok ama
sesi oldukça mağrur. Doğrulup oturma pozisyonuna
geçiyor. Beklenmedik düşüşlerdeki komediyi savmak
isteyen insanlar gibi, hemen ayağa kalkmak yerine
oturma pozisyonunda bir süre kalarak dramı artırıyor.
Sonra da sanki yerden değil de yataktan kalmış gibi
ayaklanıp balkona sigara içmeye gidiyor. Hiç düşmemiş,
kavganın öfkesi hiç kesintiye uğramamış gibi iki hatta üç
kat duman üflüyor.

Başka bir merdiven diyalog örneği

Kızma
Kızmiyorum
Ya kızılıyorsun işte
Kızmiyorum alla alla ya

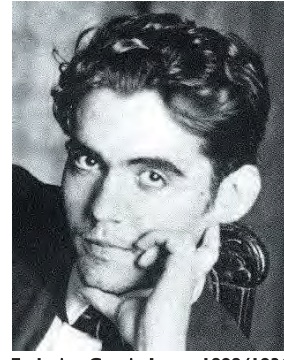

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir balık vardı kalbinde;/ Çin denizlerinden getirmiş;/ Ufacık, gelir geçerdi bazen/ Gözlerinin içinden."
Federico Garcia Lorca ("Su Kıyısında İki Gemici")

Palmiyeler kıpırtısız. Bir buhar bulamacının içinde yüzen belli belirsiz mavimsi/morlu karşı dağlar. Pencerede. Hayal meyal. An be an biraz daha siliniyorlar.(nem oranı gitgide yükseliyor demek bulkötü haber/Antalya) Sıcak da artıyor bir yandan. Resmin bir türlü olmayan, olamayan kısımlarını örtüyorum ben de. Dışarıda olana bitene benzer şekilde. (Hızlı hızlı, telaşlı hareketlerle. Elimde en kalın fırça) Önümdeki resmin. Sürekli karar değiştiriyorum.(iç bulandıran kesif "Titanium White" kokusu) Gerçi beyhude bir çaba olabiliyor bu yaptığım. Bazen, örtmeye çalıştığınız, alttan alttan yavaşça beliriveriyor. Bir zaman sonra. Biraz ürkütücü. (bir imada bulunmaya çalışır gibi--"geçen yaz ne yaptığını biliyorum"--) Yağlı boya resimlerde olabiliyor bu işler. Olan biten şeyler. Eski filmlerde olurdu: evlenip çocuklu çocuğa karışmış (altın kalpli, hile ile kötü yola düşürülmüş) eski "hayat kadını" çocuklarına dondurma alıyor. Geçmiş günlerini bilen biri aniden caddenin karşısında belirir. (bir kötü adam) İçimiz cız ederdi.(o huzursuz edici müzik) Resimde de öyle işte. Olmamış, becerememişim, hata yapmışım, örtmüşüm seni, sonradan alttan belirmek? Tam da yeni bir figürle/renkle yeni bir hayata başlamışken? Gibisinden bir duygu. "Pentimento" diyorlar; (Adı da var) Bu zamanla alttan belirme hadisesine.Yağlı boya resimlerde. Kavramı ilk kez o olağanüstü filmde duymuş, çağrışımlarından, hayatımızda diğer bir sürü durumlarla benzerliklerinden (örtbas edilmeye çalışılanın alttan alta belirmeye mütemayil olma durumları) falan pek etkilenmiştim .(henüz başıma gelmemişti--resimde olanı--) Çok sevdiğim, büyük yönetmen Fred Zinnemann'ın ünlü yazar Lillian Hellman'ın "Pentimento" adlı anı kitabının bir bölümünden uyarladığı 1977 tarihli o müthiş anti-faşist film:"Julia" Bir büyük klasik. Görünüz. (yazar Hellman, McCharty'nin Hollywood'u darmadağın eden o ünlü, zorba soruşturmalarda komünist arkadaşlarının adlarını vermeyi reddetmişti--komiteye verdiği cevap efsanedir:"Vicdanımı bu yılın modasına uygun kestiremem, kestirmeyeceğim") Hele hele filmin o muazzam kadrosu:(Jane Fonda, Vanessa Redgrave, Jason Robards ve Maximilian Schell-

Federico Garcia Lorca 1898/1936

-Meryl Streep'in de ilk filmi "Julia"--küçük bir rolde) Herneyse, bir kat daha boya sürüyorum. ("Örtün, evet, ey felâket sahnesi..." /T. Fikret) Yalnız bir şey daha var:Alttaki resmi iyice örttünüz hem de sonradan "pentimento" denilen şey falan filan olmadı;Yine de kurtulamıyorsunuz maalesef "modern dünya"

nın ünlü yapışkan tecessüsünden. Lazerlerle, röntgenlerle falan bakıyorlar tabloların içine. Daha önce ne yapmış, neyi, nerelerini, becerememiş ya da beğenmemiş de sonradan örtmüş, değiştirmiş. Bak bak. Sana ne arkadaş.Töbe töbe. Rembrandt'ın ünlü "Gece Nöbeti" adlı tablosunun röntgenini çekmişler. Rastladım.Ayıptır söylemesi ben de bakmış bulundum. Herşey apaçık görünüyor. En öndeki o adamın kılıcı önce çok çok kısaymış. Biraz

Rembrandt van Rijn 1605/1669

daha uzatmış. Beğenmemiş kapatmış. Biraz daha uzatmış. Tam üç kere. Hepsini ayan beyan görüyorsunuz. İççe. Rezillik. Biraz utandım.Adamın kirli sepetindeki donlarını karıştırır gibi. Üstad bir diğer adamın da omuzunu değiştirip epey kısaltmış

arkadaki adamın silahı daha iyi görünsün diye falan filan. Çıplak gösteren gözlük gibi.Adam sana o alttaki resmi göstermek isteseydi o şekil yapardı edepsiz. Keşke bu olacakları tahmin edip oraya "ne bakıyorsun lan" la başlayan bir küfür yazsaydı üstad. Çok severim kendisini. Gelmiş geçmiş en büyük ressam. Belki kimsenin görmesini istemediği müstehcen bir şey çizdi örttü o tuvale. (Ki çocukken yapardık. Sonra resim anlaşılmasın diye bozmak için

Rembrandt'ın Gece Devriyesi/ The Night Watch adlı tablosundan bir bölüm.

Herneyse... Yazıyı Bektaşî Baba'sı,Azbi Baba'(ölüm yılı/1835)nın bir nefesinden alınma bir nasihatle bitireyim: "Gördüğün ört, görmediğin söyleme"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

Var doç: Jekyll & Mr. Hyde

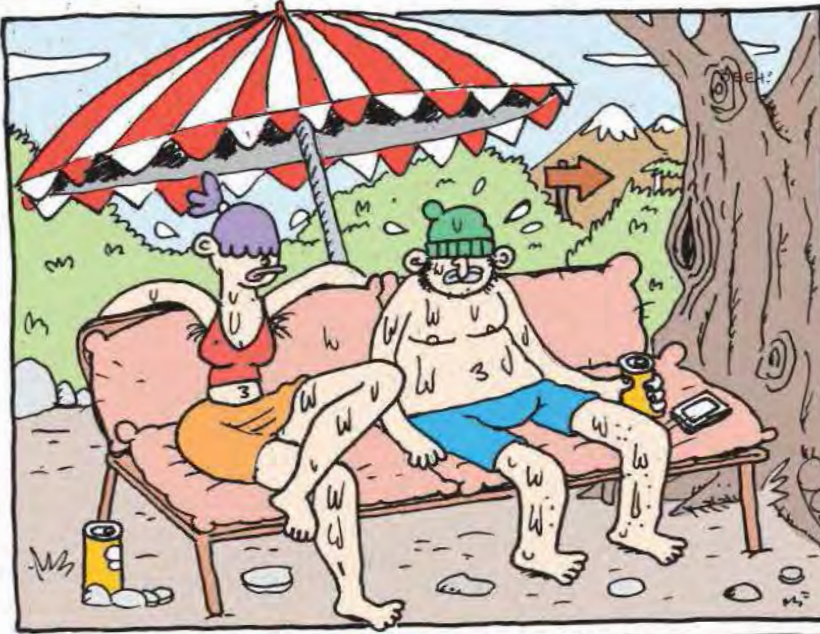

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

ULAN HANI BURALARDA NEM OLMAZDI. SÖLÜCAN GİBİ OLDUK MINAKİM... Bİ DENİZE FALAN MI GİR- SEK SERİNLERİZ.

MINİSKİYİM ŞU TEMMUZ SONUĞUSTOS BAŞI KADAR UYUZ GL. DÜĞÜM MEVSİM YOK.

SEN DE İYİCE BIRAK- MA OLUM KENDİNİ, İÇELİM ŞUNLARI ATALIM KENDİMİZİ SUYA EN AZINDAN TERİ ATARIZ SABİT TAKILIP.

BEN BİRA ALICAM İSTİYO MUSUN SEN DE?

SORULUCAK SORU VAR, SORULMAYA- ÇAK SORU VAR.

VAAAY FLÖRDİNG Mİ LAA?

PLAJ

SAĞOLA- SİN CANIM BENİM.

AFİYET.

NE ULAN BARDAKI KİZA MI YÜRÜDÜN İNCEDEN ARTISTİK...

YOK BE KIZIM KULAK YÜZÜNDEN SESSİZ KONUSUYO- RUM YA ONA GÜLDÜK.

HADİ ABİ SENİN HALİNİ İYİ GÖRMÜYÖRÜM YÜRÜ DENİZE.

TAMAM TAMAM ŞUNU FONDİPLEYİM MADEM.

BRRR İYİ GELDİ HARBİDEN HA, LA O DEĞİL DE BU HASAN'DA KALDI AKLIM, NASIL BİŞEY İÇTİYSE TİPİ DEĞİŞTİ.

NEMARUT GİBİ OLDU DI MI FAZLA DÜŞÜNCELİ, HASAN OLUM BU Bİ, BAKMIŞSIN S-K GİBİ Bİ YERDEN ÇIKMIŞ.

DALİYÖRÜM BEN.

DAL.

OH H İYİ GELDİ HARBİ- DEN, LAN BU HASAN NEREYE GİTTİ HARBİ- DEN İŞİM VAR NE AMK?

TWİZZİYY!

HAY SKİM GİTTİ KULAK.

TİTİTİ DALARKEN Kİ CİDDİYETİNİ SKİM İKİ ADIM İLERLEDİN MINAKİM TİTİTİ...

GAHSH!

FERAH- LADIM AMA HER YERİME SU KAÇTI.

GAAH MİŞ TİTİTİ!

GÖREN DE YİRMİ METRE NEFESİNİ TUTACAK SANIR HA TİTİTİTİ...

NE DİYÖSÜN Bİ SANI- YE SU KAÇTI YİNE AMK.

HAY SKİCEM SENİN DE DİKİS TUTMAZ KULAGINI.

Fick Fick Fick.

HASKTİR HASAN MI ŞU?

NEY?

SU HASAN MI?

NEY?

ANANIN- MI?

YÜZ YÜZ ÇABUK. HAY G-TÜNE KOYYIM HASAN AKLINDA NE VAR ARTISTİK...

NEREYE KIZIM HİÇ BİŞEY ANLAMADIM.

HAY SENİN DE KULAGINI SKİM YÜZ İŞTE!

NE KIZIYOR- SUN LÖ DUYULYORUZ İŞTE...

NEREYE GİDİYÖRÜZ KIZIM NE BU ACELE, POMPAYA MI?

BEKLE ŞEN BURDA AYAGIN YENİ İYİLEŞTİ.

NEREYE?

OK!

BEKLE BEKLE!

NE YAPIYOSUN OĞLUM BURDA TEK BAŞINA BİZ DE Bİ İŞİN VAR SANIYORUZ.

Bİ GİTTİN HALLETMEY GEREKEN BİŞEY VAR DİYE SABAH BEZİ YOK- SUN ENDOŞELENDİRİYÖ. SUN...

SESSSS!

NE SSS AMK!

ANLATIÇAM AMA SESSİZ.

KORAY İYİCE KILANMIŞTIR.

NE OLUYO LAN BURDA DİŞLİYÖNÜZ ANU BENİ.

AHA GELDİ.

GEL LA GEL..

KUSURA BAKMA DUYULUYO.

BAZEN DUYULMAYAK İYİDİR.

eler konuşuldu Hasan neler yaşad?

Erhan Günes

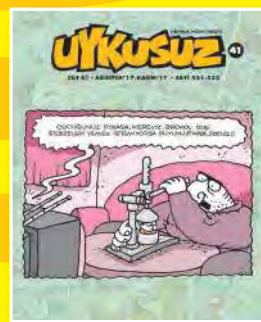
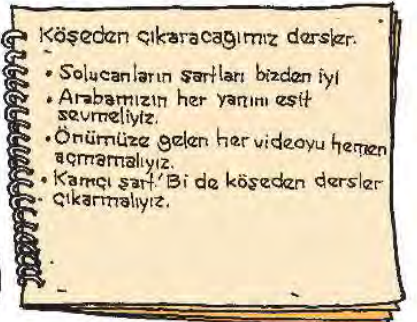
BARBAROS ALTUĞ

Erkek çeyizinin ilk şartı: "YORGAN"

Dayı sen ne güzel bi insanısın. Seni anlıyorum. Ancak neden arabanın sol üst köşesini daha fazla seviyorsun...

4'ü set mouse pad, anahtarlık, takvim ve ayraç hediye!

GAZETE BAYİLERİNDE, MARKETLERDE, TÜM TÜRKİYE'DE

UYKUSUZ dükkan

ÇIKTI!

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 2 AĞUSTOS 2018 | Sayı: 570

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4. Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaraları: TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

